

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 81/2013
13.08.2013. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Нате Месаровић, Горана Чавлине и Љубице Кнежевић-Томашев, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног М.М., због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз број 440/13 од 11.07.2013. године, подигнутом против правноснажног решења Апелационог суда у Београду Кж1 5294/2012 од 24.12.2012. године, у седници већа одржаној у смислу члана 422. став 3. ЗКП-а, дана 13.08.2013. године, донео је

ПРЕСУДУ

УВАЖАВА СЕ захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз број 440/13 од 11.07.2013. године, као основан, и **УТВРЂУЈЕ** да је правноснажним решењем Апелационог суда у Београду Кж1 5294/2012 од 24.12.2012. године повређена одредба члана 385. став 3. Законика о кривичном поступку у корист окривљеног М.М.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К број 239/12 од 29.06.2012. године окривљени ММ. оглашен је кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика и осуђен на казну затвора у трајању од три године и два месеца у коју му се урачунава време проведено у притвору од 27.02.2012. године до 29.06.2012. године. Истом пресудом од окривљеног је на основу члана 246. став 7. КЗ-а одузето 188,41 грама марихуане, 0,25 грама амфетамина у облику сулфатних соли у смеси са кофеином и креатином и 15,56 грама биљне материје коју чине осушене печурке у чијем саставу се налази псилоцин. На основу члана 87. КЗ-а, окривљеном је изречена мера безбедности одузимања предмета и то једне електронске вагице за прецизно мерење, сиве боје, марке ..., модел ..., са траговима амфетамина у облику сулфатних соли. Окривљени је обавезан да плати суду на име трошкова кривичног поступка износ од 36.480,00 динара и на име судског паушала износ од 10.000,00 динара, у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Решењем Апелационог суда у Београду Кж1 број 5294/2012 од 24.12.2012. године одбачена је као недозвољена жалба браниоца окривљеног М.М. изјављена против првостепене пресуде.

Републички јавни тужилац подигао је захтев за заштиту законитости против правноснажног решења Апелационог суда у Београду Кж1 број 5294/12 од 24.12.2012. године због повреде одредбе члана 385. став 3. ЗКП-а са предлогом да Врховни касациони суд захтев уважи као основан и укине наведено решење Апелационог суда у Београду, а предмет врати том суду на поновну одлуку.

Врховни касациони суд је одржао седницу већа у смислу члана 422. став 3. ЗКП-а, у присуству браниоца окривљеног М.М., адвоката З.С., а у одсуству обавештених Републичког јавног тужиоца и окривљеног М.М., на којој седници је размотрио списе предмета са решењем против кога је захтев подигнут, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

Врховни касациони суд налази да се основано захтевом за заштиту законитости истиче да је Апелациони суд у Београду у корист окривљеног М.М. учинио повреду закона из члана 385. став 3. ЗКП-а.

Одредбом члана 385. став 3. ЗКП-а прописано је да другостепени суд о свим жалбама против исте пресуде одлучује једном одлуком, што Апелациони суд у Београду у конкретном случају није учинио.

Наиме, из списка предмета произлази да је Апелациони суд у Београду одлучивао само о жалби браниоца окривљеног М.М., адвоката З.С., а да није одлучивао о благовремено изјављеној жалби Вишег јавног тужиоца у Београду од 06.07.2012. године.

Имајући у виду да другостепени суд о свим жалбама изјављеним против првостепене пресуде није одлучио једном одлуком што је било од утицаја на законито и правилно доношење пресуде, то је, по оцени овога суда, у поступку по жалби учињена повреда закона из члана 385. став 3. ЗКП-а, на коју се основано указује захтевом за заштиту законитости.

Налазећи да је захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца основан, Врховни касациони суд је само утврдио да је наведеним решењем Апелационог суда у Београду повређен закон у корист окривљеног не дирајући у правноснажно решење против кога је захтев подигнут.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је поступајући на основу члана 30. став 1. Закона о уређењу судова и применом члана 425. став 1. и 2. ЗКП-а, одлучио као у изреци пресуде.

Записничар-саветник,
Весна Веселиновић, с.р.

Председник већа -
судија
Јанко Лазаревић, с.р.